

Около 18 октомври се узна, че една частъ отъ армейския корпусъ на императорската руска гвардия, както и гренадерския корпусъ биле минали Дунава и че остатъка се очаква да пристигне въ кжсо врѣме. Турцитѣ почнаха да работятъ съ трѣскава дѣятелностъ, за довършване на отбранителнитѣ работи и се приготвиха да противостоятъ на налѣжащитѣ атаки на неприятеля. На 19 октомври около пладнѣ, Ромжнитѣ откриха силна канонада противъ редута Башъ-табя (№ 7) слѣдъ което се спустнаха стремително въ пристѣпъ. Турцитѣ ги посрѣщнаха съ силна стрѣлба и картечи отъ орждията, които ги принудиха да се оттеглятъ съ голѣми загуби. Неприятеля изглеждаше, като да се е отказалъ отъ ново опитване, но това бѣше само една приструвка, на която Турцитѣ не се вдахоа. И дѣйстви-телно, прѣзъ нея нощъ, слѣдъ като почнаха да стрѣлятъ пакъ съ орждията си, Ромжнитѣ изпратиха нѣколко колони въ атака. Въ продължение на цѣли 4 часа тѣ употребиха най-голѣми усилия и се сражаваха като отчаяни, но атакитѣ имъ бѣха парализирани отъ съпротивлението на турскитѣ войници, до като най-сѣтнѣ Ромжнитѣ се видѣха принудени да се оттеглятъ въ старитѣ си позиции.

На 23 октомври общото бомбардирание достигна голѣма сила и се продължи нѣ-